

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAŁGORZATA KRASNODEBSKA - TOMKIEL

DIH-74- 94/( )/11/BS

Warszawa, dn.   grudnia 2011 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 70 /2011

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy Henryka Orłowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU HEOPS Henryk Orłowski ul. Westerplatte 56, 14-400 Pasłęk do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki podstawowej benzyny bezołowiowej 95 o numerze 0497/11/3859, niespełniającej wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 47/2011 z dnia 28 października 2011 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 21 listopada 2011 r. przedsiębiorca Henryk Orłowski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PHU HEOPS Henryk Orłowski w Pasłęku (dalej: Przedsiębiorca lub Strona) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 47/2011 z dnia 28 października 2011 r.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy Prezes UOKiK stwierdził, że pobrana w dniu 7 czerwca 2011 r. próbka

podstawowa benzyna bezołowiowej 95 (nr 0497/11/3859) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na zawyżoną temperaturę końca destylacji, której wynik badania wyniósł 217,8 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej benzyny bezołowiowej 95 o numerze 0497/11/3859.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 21 listopada 2011 r. Strona postępowania wniosła o „uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia w przypadku uznania przez Prezesa UOKiK, że sprawa wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w znacznej części, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i w tym zakresie orzeczenie co do istoty sprawy”.

Strona zarzuca naruszenie art. 7 ust.1, art. 16 ust. 2, art. 20 ust. 2, art. 22, art. 24 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona podnosi również niezastosowanie § 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz niezastosowanie § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych.

Strona podnosi, iż w przedmiotowej sprawie organ błędnie przyjął, że spełnione przesłanki warunkujące obciążenie skarżącego kosztami badań oraz błędnie wykazał wysokość kosztów.

Przedsiębiorca zarzuca Organowi przyjęcie biernej postawy, brak podjęcia niezbędnych działań w celu wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, niezbranie całego materiału dowodowego, prowadzenie postępowania ukierunkowanego na z góry założony cel oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów. Strona uważa, iż decyzja DIH-2 Nr 47/2011 z dnia 28 października 2011 r. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest wadliwa, ponieważ nie zawiera elementów które winny się znaleźć w jej treści oraz zawiera wady jej uzasadnienia.

Pismem z dnia 1 grudnia 2011 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 47/2011 z dnia 28 października 2011 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w

sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej benzyny bezołowiowej 95.

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej benzyny bezołowiowej 95 (nr 0497/11/3859), były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy (protokół z badań nr 504/PP/2011), które wykazały, że pobrana w dniu 7 czerwca 2011 r. próbka podstawowa benzyny bezołowiowej 95 (o numerze 0497/11/3859), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną temperaturę końca destylacji, której wynik badania wyniósł 217,8 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C.

Pismem z dnia 15 czerwca 2011 r., Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Stronę o wynikach badań próbki podstawowej benzyny bezołowiowej 95 pobranej w dniu 7 czerwca 2011 r. o numerze 0497/11/3859, przekazał egzemplarz protokołu z badań o numerze 504/PP/2011 oraz poinformował o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej. Przedsiębiorca pismem z dnia 15 czerwca 2011 r., złożył wniosek o zbadanie próbki kontrolnej nr 6002/11/3859.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Ośrodka Badawczo – Rozwojowego Przemysłu Rafineryjnego S. A. w Płocku (protokół z badań nr 1304/2011) wykazały, że oferowana w dniu kontroli benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 6002/11/3859), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w §1 pkt 1 rozporządzenia, z uwagi na zawyżoną temperaturę końca destylacji, której wynik badania wyniósł 226,2 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C.

Odnosząc się do zarzutów Strony naruszenia art. 7 ust.1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania poprzez jego wadliwe zastosowanie w niniejszej sprawie, należy podkreślić, iż negatywny wynik kontroli próbki benzyny bezołowiowej 95, przeprowadzonej w

dniu 7 czerwca 2011 r. stanowi naruszenie tego artykułu. Powyższy artykuł zabrania wprowadzania do obrotu paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych.

Nawiązując do zarzutu Przedsiębiorcy naruszenia art. 16 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania, należy wyjaśnić, iż inspektorzy Inspekcji Handlowej doręczyli pracownikowi stacji upoważnienie numer D-EG.ZK.8361.174.2011 do przeprowadzenia kontroli jakości paliw, spełniające wymagania określone w art. 16 ust. 2 ustawy, przed rozpoczęciem kontroli. Po zapoznaniu się z jego treścią, w szczególności z pouczeniami zawartymi w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli, upoważnienie zostało podpisane przez pracownika kontrolowanego. Następnie pracownik stacji wykonał telefon do siedziby firmy w celu poinformowania właściciela stacji o przeprowadzanej kontroli.

Ponadto należy wyjaśnić, że zgodnie z przepisami art. 79a ust. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 roku, Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.), który stanowi, iż w razie nieobecności kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego co w niniejszej sprawie miało miejsce.

Odnosząc się do zarzutu Strony dotyczącego naruszenia art. 20 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania, należy wyjaśnić, iż w protokole kontroli sporządzonym w dniu 7 czerwca 2011 r. opisany został przebieg czynności kontrolnych podjętych przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Próbkę benzyny bezołowiowej 95, pobrane zostały zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 147 poz. 1189) oraz metodyką pobierania próbek z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa. Pracownik stacji, który podpisał protokół kontroli, nie zgłaszał uwag do protokołu kontroli. Ponadto w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu przez kontrolowanego nie zostały złożone uwagi do protokołu kontroli.

Odnosząc się do zarzutów Strony naruszenia art. 22 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy, w trakcie kontroli inspektor pobiera dwie próbki. Jedną z nich (próbkę podstawową) przeznacza się do badań natomiast druga stanowi próbę kontrolną. Z tego względu zgodnie z art. 22 ustawy obie próbki podstawowa i kontrolna benzyny bezołowiowej 95, zostały niezwłocznie po pobraniu w dniu 8 czerwca 2011 r. przekazane do Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy na podstawie protokołu przyjęcia próbki nr 112/PP/2011 w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych.

Po otrzymaniu wyników badań próbki podstawowej w dniu 15 czerwca 2011 r., Inspektor Inspekcji Handlowej skontaktował się telefonicznie z Przedsiębiorcą celem poinformowania Strony o negatywnych wynikach badań próbki podstawowej benzyny bezołowiowej 95 pobranej w dniu 7 czerwca 2011 r. o numerze 0497/11/3859 oraz umówienia się celem przekazania egzemplarza

sprawozdania z badań i zapoznania Przedsiębiorcy z obowiązującą procedurą. Przedsiębiorca oświadczył, że cyt. „przyjedzie osobiście do siedziby Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie Delegatura w Elblągu ul. Hetmańska 31, ponieważ wyjeżdża do Gdańska i jest mu po drodze”.

W związku z zarzutami Strony Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się pismem z dnia 1 grudnia 2011 r. z prośbą o wyjaśnienia do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie.

Podczas wizyty Strony w siedzibie Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie Delegatura w Elblągu w dniu 15 czerwca 2011 r. przekazano Stronie egzemplarz protokołu z badań o numerze 504/PP/2011 oraz poinformowano o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej.

Przedsiębiorca pismem z dnia 15 czerwca 2011 r., złożył wniosek o zbadanie próbki kontrolnej nr 6002/11/3859, a w dniu 20 czerwca 2011 r. uiszczył zaliczkę w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej. Próbka kontrolna benzyny bezołowiowej 95 została przekazana do laboratorium Ośrodek Badawczo – Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego S. A. w Płocku, a nie jak pierwotnie wskazano w piśmie do przedsiębiorcy z dnia 16 czerwca 2011 r. do laboratorium J. S. Hamilton Poland Ltd Sp. z o. o. w Gdańsku, jak wnika z wyjaśnień WIIH, mając na względzie ekonomikę postępowania związaną z ograniczeniem kosztów związanych z odbiorem i przewiezieniem próbek oraz ze względu na wcześniejsze trudności, które napotkało laboratorium J. S. Hamilton Poland Ltd Sp. z o. o. w Gdańsku z badaniami niektórych parametrów benzyny bezołowiowej.

Pismem z dnia 29 czerwca 2011 r. Przedsiębiorca został poinformowany o konieczności dopłacenia zaliczki na poczet przeprowadzenia badań próbki kontrolnej w związku z wyższą kwotą zbadania próbki kontrolnej w laboratorium Ośrodek Badawczo – Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego S. A. w Płocku, którą Strona niezwłocznie uiszczyła na koncie wskazanym w piśmie.

Próbka kontrolna o numerze 6002/11/3859 została w dniu 5 lipca 2011 r. odebrana ze Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy na podstawie protokołu nr 16/2011. Zgodnie z art. 22 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, próbka kontrolna w dniu 5 lipca 2011 r. została przekazana na podstawie protokołu nr 68/2011 do laboratorium Ośrodek Badawczo – Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego S. A. w Płocku, w którym zostało przeprowadzone badanie.

Po przeprowadzeniu badań próbki kontrolnej o numerze 6002/11/3859 otrzymany wynik wraz z protokołem z badań nr 1304/2011 zostały przesłane Przedsiębiorcy pismem z dnia 19 lipca 2011 r.

Odnosząc się do zarzutu Strony naruszenia art. 24 ust. 1 i ust. 4 zgodnie z którym, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, iż paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, należy wyjaśnić, iż ze względu na negatywny wynik badania próbki benzyny bezołowiowej 95 (nr 0497/11/3859), Prezes Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązał Przedsiębiorcę, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej benzyny bezołowiowej 95 (nr 0497/11/3859), w wysokości 1338,81 zł.

Ponadto zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowiącym o tym, że w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową wysokość należności pieniężnej wyznacza się na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie sporządzonego w dniu 10 czerwca 2011 r. przez Dyrektora Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy, zestawienia kosztów prowadzonych badań laboratoryjnych (nr 30/2011) próbki benzyny bezołowiowej 95 (nr 0497/11/3859), zgodnie z protokołem z badań numer 504/PP/2011.

Na szczególną uwagę zasługuje użyte przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzenie, że „w przedmiotowej sprawie organ błędnie przyjął, iż spełnione są przesłanki warunkujące obciążeniem kosztami badań skarżącego”. Należy podkreślić, iż odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie od faktu, czy ma się tego świadomość czy nie. Stacja paliw w miejscowości Godkowo, na której została pobrana próbka benzyny bezołowiowej 95 należy do Strony, która wprowadzała paliwo niespełniające wymagania jakościowe do obrotu.

Odnosząc się do zarzutów Strony niezastosowania § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych, w dniu 15 czerwca 2011 r. został przekazany Przedsiębiorcy za pokwitowaniem odbioru, protokół z badań numer 504/PP/2011, który zawiera wyniki badań objęte zakresem akredytacji.

Badanie próbki benzyny bezołowiowej 95 (nr 0497/11/3859) zostało przeprowadzone przez akredytowane Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy metodami badań zgodnymi z obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych, co zawiera protokół z badań numer 504/PP/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r.

Odnosząc się do zarzutów Strony przyjęcia przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów biernej postawy, niepodjęcia niezbędnych działań w celu wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, niezbranie całego materiału dowodowego i prowadzenie postępowania ukierunkowanego na z góry założony cel oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów należy wyjaśnić, iż decyzja DIH-2 Nr 47/2011 z dnia 28 października 2011 r. została wydana w oparciu o materiał dowodowy zebrany w toku kontroli, który został przekazany przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Olsztynie.

Jednocześnie należy wyjaśnić, że przedsiębiorca został poinformowany, iż przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, że jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa. Z tego względu, zarzuty niepodjęcia niezbędnych działań w celu wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, prowadzenie postępowania ukierunkowanego na z góry założony cel oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów są więc niezasadne.

Odnosząc się do zarzutu wadliwości treści decyzji, należy podkreślić, że zgodnie z art. 107 § 1 Kpa decyzja powinna zawierać, oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz podpis osoby upoważnionej do wydania decyzji. Ponadto zgodnie z przepisami art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno, w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa. Należy podkreślić, że decyzja DIH-2 Nr 47/2011 z dnia 28 października 2011 r., została wydana z zachowaniem wszystkich elementów, o których mowa w art. 107 § 1 i § 3 Kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 47/2011 z dnia 28 października 2011 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Otrzymuje:

PHU „HEOPS” Henryk Orłowski, ul. Westerplatte 56, 14-400 Pasłęk.

